

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. april 2009
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2009-150-1083
Dok.: ANS43274

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 558 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. marts 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 558 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, i hvilket omfang politiet kan undlade efterforskning under henvisning til manglende ressourcer.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil der henvises:

”Det klare udgangspunkt er, at manglende ressourcer ikke kan anvendes som begrundelse for ikke at iværksætte efterforskning eller for at opgive påtale.

Retsplejelovens § 721 indeholder en opregning af, i hvilke tilfælde der kan ske påtaleopgivelse. Der kan således efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1, ske påtaleopgivelse i tilfælde, hvor sigtelsen har vist sig grundløs. Herudover kan der efter § 721, stk. 1, nr. 2, ske påtaleopgivelse i tilfælde, hvor videre forfølgning i øvrigt ikke kan ventes at føre til, at sigtede findes skyldig.

Endelig kan påtale i en sag efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3, helt eller delvis opgives i tilfælde, hvor sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt.

I forbindelse med min udtalelse af 7. juli 2008 til brug for Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 878 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg anmodede jeg tre af de seks regionale statsadvokater om en udtalelse om, i hvor mange sager i 2007 man havde tiltrådt politidirektørernes indstilling om anvendelse af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3, ligesom jeg anmodede statsadvokaterne om at give eksempler på sager, hvor de havde tiltrådt påtaleopgivelse i medfør af denne bestemmelse.

Det må – ligesom jeg anførte i min udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 878 – efter min opfattelse lægges til grund, at muligheden for påtaleopgivelse i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3, anvendes i meget begrænset omfang i sager, hvor der kan blive spørgsmål om ubetinget frihedsstraf, eller hvor en beskæring af sagen ville medføre væsentlige ændringer med hensyn til sanktionens art eller størrelse.”